

GUEUNING, Louis, leraar, aanhanger van het Verdinaso ('s-Gravenbrakel 5 maart 1898 - Ath 11 november 1971).

Gueuning studeerde klassieke letteren aan de Leuvense universiteit en werd leraar te Aarlen en later te Zinnik. Voor de geschiedenis van Wallonië en met name van Luxemburg en Henegouwen legde hij een grote belangstelling aan de dag.

Via de cultuur kwam hij tot de politiek. Samen met enkele Waalse vrienden, waaronder Jacques Boseret, trad hij, als hartstochtelijk voorstander van de historische eenheid der Nederlanden, in maart 1939 tot het Verbond van Dietsche Nationaal Solidaristen (Verdinaso) van Joris van Severen toe. Behalve zijn heel-Nederlandse visie lagen zijn Europese ideeën, alsook zijn afkeer van de partijpolitieke democratie, dicht bij de inzichten van Van Severen. Gueuning was eveneens een bewonderaar van Salazar. Niettemin wilde hij op een aantal punten die hem in Hier Dinaso te fasciserend, te militaristisch en te pro-Duits aandeden, temperen, zonder succes evenwel.

Op 4 mei 1940 werd hij benoemd tot leider van de „Romaanse Gouwen”. Na de moord op Van Severen op 20 mei 1940 te Abbeville bleef hij ijveren voor de Verdinaso-ideeën. In 1941 weigerde hij toe te treden tot de Eenheidsbeweging-Vlaamsch Nationaal Verbond. Hij stichtte in november 1941 een geheime organisatie met een dubbel doel: mensen vormen, doordrongen van de ideeën van Van Severen, en ijveren voor de eenheid, onafhankelijk-

heid, grootheid en zelfstandigheid der Nederlanden.

Gueuning keerde zich tijdens de Tweede Wereldoorlog zowel tegen de Belgische regering te Londen als tegen de collaboratie met de Duitsers. Hij werd niettemin door de repressie getroffen en afgezet als leraar. Ondertussen gaf hij nogtans in een aantal tijdschriften, zoals *De Uitweg*, *Le cri du Peuple* en *L'actualité politique*, uiting aan zijn leopoldistische overtuiging. In 1952 werd hij in al zijn rechten hersteld. Ondertussen was hij, in 1950, begonnen met het *Collège Albert et Isabelle*, in het Colomaba-kasteel te Sint-Pieters-Leeuw, waar hij „mensen” wilde vormen.

Tot in zijn laatste levensdagen heeft Gueuning het federalisme-met-twee bestreden. Het vastleggen van de taalgrens beschouwde hij als het eind van België. Volgens hem moest België gedecentraliseerd worden op basis van de natuurlijke entiteiten, de gewesten, die volgens hem niets te maken hadden met o.a. de taal.

WERKEN: *Analyse du malaise belge* (1963).

LITERATUUR: *Liber Amicorum Louis Gueuning* (1968); - E. de V. [= A. de Bruyne], *Louis Gueuning 1898-1971*, in 't *Pallieterke* (2 december 1971). ROMAIN VANLANDSCHOOT